

Quomodo inueniantur parallaxes & distantia à centro terræ eorum phænomenûm, quæ subeunt horizontem, & supra eundem attolluntur. Cap. 9.

*I tale aliquod phænomenon effulserit, quod ascendat supra horizontem, ac rur-
sus infra eundem delabatur, cuius paral-
laxim, adeóq; etiam locum ipsius in aëre,
ac à centro terræ distantiam scire desi-
deras: principio diligēter considera quan-
do illud phænomenon cum aliqua stellarum fixarum tibi co-
gnita, peruenerit ad culmen cœli. Sit autem stella eiusdem
affectiois cum phænomeno. hoc est, uterq; vel in Boream,
vel in Austrum declinet. Mox eo ipso momento per Radiû
Astronomicum, aut quadrantem, seu quoduis aliud instru-
mentum, dimetire distantiam phænomeni à stella: ac simul
etiam accipe eiusdem meridianam altitudinem, quam ser-
ua. Quod si phænomeni & stella suas acceperis altitudines
meridianas, minoremq; de maiori subduxeris, habebis di-
stantiam. Habeas etiam in promptu ex tabulis diligenter
supputatam declinationem stellæ: illius enim adminiculo, e-
tiam phænomeni declinatio & reliqua innotescunt, hoc
quo sequitur modo. Cōsidera in ipsa cœli mediatione situm
stellæ & phænomeni, utrum illorum altius sit. Nam si phæ-
nomenon altius steterit ipsa stella, distantiam inter stellam
& phænomenon, per radium inuentam, declinationi stellæ
adiicies, & conflabis declinationem phænomeni apparētem*